

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF1. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 5. oktober 2012
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Jens Joel (S), Jeppe Kofod (S), Sofie Carsten Nielsen (RV), Lone Loklindt (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Finn Sørensen (EL), Claus Hjort Frederiksen (V), Lykke Friis (V), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), Merete Riisager (LA) og Lene Espersen (KF)

Desuden deltog: Økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestager, erhvervs- og vækstminister Ole Sohn (bistået af embedsmand fra Uddannelsesministeriet, Nils Agerhus) og minister for udviklingsbistand Christian Friis Bach

Pia Adelsteen fungerede som formand fra kl. 12.00.

Punkt 1. Modtagelse af deputation: Concord Danmark om politikkoherens i EU's udviklingspolitik

EUU alm. del (11) – bilag 603 (henvendelse af 3/9-12 fra Concord Danmark)

Delegationen bestod af: Sekretariatsleder Laust Leth Gregersen

Laust Leth Gregersen repræsenterede Concord Danmark, som tæller ca. 40 medlemmer fra Røde Kors til frivillige organisationer, som har med udviklingsarbejde at gøre. Han mindede om, at Danmark i forbindelse med politikkoherens for udvikling har påtaget sig nogle forpligtelser, og at udviklingsministeren har lovet at udarbejde en handlingsplan. Grundlæggende handler det om, at man skal tage hensyn til udviklingslandene på alle politikområder. Som verden ser ud i dag, blive vi nødt til at tænke på udviklingssamarbejdet som noget, der ikke kun handler om overførsel af ressourcer fra rige til fattige lande, men også om f.eks. landbrugsstøtte og illegal kapitalflugt. Udfordringen er, at når man bevæger sig ind på de andre politikområder, er udviklingsorganisationerne ikke mere ledende aktører. Det er vigtigt, at man får en effektiv implementeringsmodel, som ikke medfører for store administrative byrder. Han regnede med, at man i handlingsplanen ville følge OECD's tre "building blocks".

Sekretariatslederen havde udleveret et hand-out, hvor der på den sidste side er et diagram, som viser, at først skal man screene Kommissionens arbejdsprogram. Derefter går sagerne i specialudvalgene. Her argumenterede Concord Danmark for, at man også skulle lade civilsamfundet komme med input.

Concord Danmark kom i deputation for at opfordre Europaudvalget til at være med til at føre parlamentarisk kontrol med, om princippet om politikkoherens for udvikling blev ført ud i livet. Når det drejer sig om den politiske kontrol, kommer

1. Europaudvalgsmøde

fagudvalgene ind i billedet. Det bliver i høj grad Udenrigsudvalget, som kommer til at beskæftige sig med udviklingspolitikken, men også Europaudvalget spiller en meget vigtig rolle, fordi det er dér, udviklingsministeren henter sine mandater til EU's udviklingspolitik. Også Skatteudvalget og fødevarerudvalget kan komme ind i billedet.

Til sidst sagde sekretariatslederen, at han var klar over, at embedsmændene havde meget at gøre i forvejen, men det, han foreslog, var ikke, at de skulle producere en hel masse ekstra papirer, men at man fik lov til at give sit input.

Jakob Ellemann-Jensen gjorde opmærksom på, at det fremgår af Lissabontraktaten og af loven om udviklingssamarbejde, at der skal være en politikkoherens.

Finn Sørensen mente ikke, det kunne fremgå særlig tydeligt, hvad man laver, siden Concord kunne komme i Europaudvalget og foreslå en bestemt måde at gøre det på. Han spurgte, hvordan det lå med Danmarks indsats – eller mangel på samme.

Laust Leth Gregersen sagde i anledning af Jakob Ellemann-Jensens bemærkning, at det er OECD, som er den ledende aktør. Vi har lovet at komme med en handlingsplan. Spørgsmålet er, om der ligger reelle ambitioner bag. Han troede, det krævede en politisk beslutning, for presset er meget stort.

Han svarede Finn Sørensen, at det er et kæmpe fremskridt, at udviklingsministeren har lovet, at der skal komme en handlingsplan.

1. Europaudvalgsmøde

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3189 (økonomi og finans) den 9. oktober 2012

Dagsordenspunkt 1 hører under Skatteministeriets og Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 2 hører under Erhvervs- og Vækstministeriets og Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 3-6 hører under Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort.

Alle punkterne blev forelagt af økonomi- og indenrigsministeren.

Økonomiministeren: Alle sager forelægges til orientering, men det bliver det jo ikke nødvendigvis kedeligere af. Der er sendt aktuelle notater over om sagens indhold. Og så er der nogle vurderinger og en enkelt nyudvikling.

1. Afgift på finansielle transaktioner

– Status over drøftelserne

KOM (2011) 0594

Rådsmøde 3189 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2011) 0594 – svar på spørgsmål 1

KOM (2011) 0594 – svar på spørgsmål 2

KOM (2011) 0594 – svar på spørgsmål 3

KOM (2011) 0594 – svar på spørgsmål 4

KOM (2011) 0594 – svar på spørgsmål 5

EU-note (11) - E 33 (notat af 18/5-12 fra den økonomiske konsulent om skat på finansielle transaktioner, nye beregninger fra Kommissionen)

EU-note (11) - E 27 (notat af 16/3-12 fra den økonomiske konsulent om økonomiske konsekvenser af skat på 0,14 pct. på aktier)

EU-note (11) - E 20 (notat af 25/1-12 fra den økonomiske konsulent om Kommissionens beregninger af de beskæftigelsesmæssige virkninger)

EU-note (11) - E 5 (notat af 11/10-11 fra den økonomiske konsulent om Kommissionens forslag)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 557 (side 1395, senest behandlet i EUU 14/6-12)

EUU alm. del (11) - bilag 442 (side 896, behandlet i EUU 12/3-12)

Økonomiministeren: Eneste skattepunkt på dagsordenen for det kommende Økofin er spørgsmålet om en afgift på finansielle transaktioner og forstærket samarbejde om sagen. Der er i samlenotatet en uddybning af, hvad forstærket samarbejde egentlig kræver.

På det sidste Økofin under det danske formandskab den 22. juni konkluderede vi, at det ikke ville være muligt at samle den nødvendige enstemmighed om forslaget. Med den konklusion var der åbnet for, at man kunne begynde på et forstær-

1. Europaudvalgsmøde

ket samarbejde. En gruppe lande ønskede at gøre det. Som I ved, er et af de væsentlige kriterier for forstærket samarbejde, at mindst 9 lande ønsker at deltage, at et forstærket samarbejde ikke må skade det indre marked, og at et forstærket samarbejde ikke må skade rettighederne for de lande, som ikke deltager i det forstærkede samarbejde. Tyskland, Frankrig og en række andre interesserede lande har senest arbejdet på en fælles anmodning til Kommissionen om igangsættelse af et forstærket samarbejde vedrørende transaktionsskat.

Tyskland og Frankrig har imidlertid fredag den 28. september – det nævner jeg her, idet det er efter fremsendelsen af samlenotatet – sendt et fælles brev til Kommissionen. De to lande anmoder om, at Kommissionen tager skridt til et forstærket samarbejde. Tyskland og Frankrig har samtidig sendt et brev til alle økonomi- og finansministre, hvor man anmoder om, at andre lande gør det samme, altså sender en henvendelse til Kommissionen. Vi har ikke nærmere kendskab til, hvordan enkeltlandene som sådan stiller sig til det tysk-franske udspil.

På det kommende Økofin ventes en statusdrøftelse om det forstærkede samarbejde. Vi forventer, at den tysk-franske anmodning til Kommissionen og opfordring til landene om at deltage i forstærket samarbejde vil blive et emne for drøftelsen.

Når Kommissionen vurderer, at betingelserne for forstærket samarbejde er opfyldt, vil der i givet fald i første omgang være tale om et forslag fra Kommissionen om, at Rådet bemyndiger interesserede lande til at etablere det forstærkede samarbejde. Det konkrete forslag til indholdet af samarbejdet vil blive forelagt senere, og det vil så skulle behandles af alle lande i Rådet.

Kommissionens forslag om en transaktionsskat omfatter som udgangspunkt alle finansielle transaktioner, dvs. transaktioner med aktier, obligationer, afledte finansielle produkter mv.

Regeringens holdning er kendt. Regeringen har ingen ideologiske vanskeligheder med en afgift på finansielle transaktioner. Regeringens bekymringer herom er af økonomisk og praktisk karakter. Regeringens holdning er, at Danmark ikke på nuværende tidspunkt vil deltage i et forstærket samarbejde om en finansiell transaktionsafgift. Hvis der kan findes robuste løsninger på de udfordringer, der er forbundet med at indføre en finansiell transaktionsskat, så er regeringen åben for at overveje sin position på ny.

Under alle omstændigheder følger vi i sagens natur sagen og vurderer de konkrete erfaringer, der måtte komme ud af et forstærket samarbejde.

Som I sikkert også ved, er forstærket samarbejde ikke en hovedregel i det europæiske samarbejde. Det er meget lidt brugt. Og det er første gang, der er en proces omkring det på Økofins område.

Lykke Friis betegnede det som glædeligt, at det forhold, at det lille ord "global" var gledet ud af programmet på den socialdemokratiske kongres, ikke har ændret på regeringens position. Nu foreligger der konkrete forslag fra Frankrig og Tyskland, og de to lande vil samle underskrifter ind til at lave en "udbrydergruppe",

1. Europaudvalgsmøde

som vil indføre en transaktionsskat. Hun spurgte, hvordan regeringen vurderer deres muligheder for at skaffe de nødvendige underskrifter.

Økonomiministeren siger, at regeringen er åben over for at genoverveje positionen, hvis der kan findes robuste løsninger. Det er en sag, vi har diskuteret meget længe, og der er også udarbejdet mange forskellige rapporter. På den baggrund spurgte Lykke Friis, om økonomiministeren havde fantasi til at forestille sig, at der kan komme forslag om en robust model, som ikke går ud over vækst og beskæftigelse, og som ikke betyder, at investeringerne holder "store flyttedag". Foreligger der nogen nye informationer?

Lykke Friis spurgte, hvor pengene skal gå hen, hvis der bliver tale om, at nogle eurolande gennemfører en transaktionsskat. Skal pengene gå i EU's kasse, eller skal de gå i de nationale kasser? I den forbindelse nævnte hun, at der har været medierumlerier om, at der skulle etableres et såkaldt eurobudget, og at det skulle have nogle af midlerne.

Pia Adelsteen støttede regeringens linje. Hun pegede på, at en af betingelserne for, at man kan anvende forstærket samarbejde, er, at samarbejdet tager sigte på at fremme EU's mål. Hun spurgte, om regeringen mente, at denne betingelse var opfyldt.

Finn Sørensen kunne ikke rigtig finde ud af, hvad regeringen vil på dette område. Regeringen taler om en global finansskat, hvad alle vel er enige om, men man må starte et sted. Nu vil en del lande i EU åbenbart undersøge muligheden for en løsning blandt nogle EU-lande inden for rammerne af et forstærket samarbejde. Hvorfor siger regeringen så ikke: "Det vil vi gerne være med til at undersøge"? Det gør regeringen jo i relation til banktilsynet, hvor man deltager aktivt i de forhandlinger, der foregår, og argumenterer med, at det er vigtigt at sidde med ved bordet.

Han spurgte, hvad regeringen vil gøre for at komme i retning af den udmærkede målsætning, der står i regeringsgrundlaget om en global løsning? Og hvad er det for "robuste løsninger", økonomiministeren taler om?

Hvor mener økonomiministeren, at indtægterne fra en eventuel transaktionsskat skal puttes hen? Skal de ned i den danske statskasse, så man kan bruge dem til velfærd, skal de i EU's kasse, eller skal de deles?

Lene Espersen sagde, at Det Konservative Folkeparti er modstander af en transaktionsskat, idet det simpelt hen ikke troede på, at det kunne lade sig gøre. En transaktionsskat, som gælder alle, troede man ikke var gennemførlig i praksis, og en hvilken som helst anden model ville kun have den effekt at sende arbejdspladser ud af de lande, som gennemførte den. Hun læste det brev, som de to lande havde skrevet, som udtryk for, at de to landes finansministre var kommet i en vældig politisk klemme, fordi de havde lovet vælgerne noget og var nødt til at vise en eller anden form for handling, nu da sagen i virkeligheden var lagt død i Ministerrådet.

Merete Riisager troede ikke, der var mange omkring bordet, som var i tvivl om økonomiministerens holdning, men man kunne være i tvivl om regeringens hold-

1. Europaudvalgsmøde

ning, når den har en minister, som har udråbt hele den finansielle sektor som fjenden.

Hun spurgte, om regeringen vil lave sine egne tal for, hvor meget det vil betyde for danske borgere, hvis man får en sådan transaktionsskat.

Økonomiministeren sagde til Lykke Friis, at det undrede hende egentlig, at vi havde fået et brev fra de to lande, som indeholder en opfordring til andre lande om at tilslutte sig det forstærkede samarbejde, for på det møde i Økofinrådet, hvor hun måtte konkludere, at der ikke var udsigt til, at der kunne opnås enighed, var det hendes indtryk, at der var 9 lande, som var klar til at gå videre. Hun mente, situationen var den, at mange lande nu overvejede, om en sådan skat vil være hensigtsmæssig, hvis det ikke er hele EU eller hele eurozonen, der vil være med. Økonomiministeren sagde til Lykke Friis, at uanset hvor fantasifuld hun var, kunne hun godt styre sin spænding og vente og se, hvad der kom ud af bestræbelserne på at etablere et forstærket samarbejde. Hun var helt sikker på, at man ville vende tilbage til sagen, når der var gjort status på det kommende møde.

I regeringen gør man sig ikke konkrete overvejelser over, hvordan en sådan skat skal virke, men økonomiministeren mente nu ikke, de lande, som ville være med til en sådan skat, ville være så altruistiske, at de ville lægge proventet i den fælles EU-kasse. Hvis skatten gennemføres af nogle – men ikke alle – eurolande, ville de nok beholde proventet selv.

Hvis der ikke kan etableres et forstærket samarbejde, står det Frankrig og Tyskland frit for at lave deres egen transaktionsskat. I Frankrig har der været en diskussion om, hvorvidt det skulle være en stempelafgift. I England har man jo en stempelafgift. Hvis det kommer dertil, må vi se, hvordan det virker i virkelighedens verden.

Med hensyn til, om det forstærkede samarbejde tager sigte på at fremme EU's mål, som Pia Adelsteen er inde på, pegede økonomiministeren på, at nogle mener, at en øget beskatning af den finansielle sektor er rimelig. Spørgsmålet er, på hvilken måde vi skal beskatte den finansielle sektor mere. Herhjemme har vi jo draget den konklusion, at vi har forhøjet lønsumsafgiften. Den har også sine ulemper, men den har færre ulemper end en transaktionsafgift. Vi har brugt proventet til at afskaffe iværksætterskatten, som var med til at hindre, at de små og mellemstore virksomheder – især nystartede virksomheder – fik kapital. Økonomiministeren mente, dette illustrerede, at vi ikke har ideologiske vanskeligheder ved at beskatte den finansielle sektor. Vi har blot forsøgt at finde en beskatningsform, som er mindre forvridende end transaktionsskatten.

Økonomiministeren svarede Finn Sørensen på spørgsmålet om, hvorfor Danmark ikke vil være med i forhandlingerne om en transaktionsskat, når vi ville være med i forhandlingerne om bankdirektivet, at Danmark har været særdeles aktiv i forhandlingerne om forslaget om en transaktionsskat. På det allerførste møde, hun ledede, spurgte hun, om der var en interesse for, at man fik en hurtig proces, og det svarede de andre lande ja til. Vi gennemførte en lang række møder for at finde ud af, hvad forslaget gik ud på. Det er ikke de danske bekymringer, som har

1. Europaudvalgsmøde

gjort, at forslaget ikke er blevet til noget. Der er meget bred skepsis over for, om et sådant forslag kan blive til noget, og der er nogle lande, som er helt imod.

Økonomiministeren svarede Merete Riisager, at regeringens holdning er, at den ikke på nuværende tidspunkt vil være del i et forstærket samarbejde om en finansiel transaktionsafgift. Det, hun havde sagt herom, var udtryk for regeringens holdning.

Vi kaster ikke ressourcer ind i at lave egne tal – slet ikke vedrørende et forslag vi ikke har set endnu.

Finn Sørensen hørte økonomiministerens svar sådan, at der var en lille åbning, hvis man kunne lave en finanssskat, hvor alle EU-landene var med.

I regeringsgrundlaget, som regeringen ellers tager meget bogstaveligt, står der, at regeringen går ind for en global finanssskat, men hvad vil regeringen gøre helt konkret for at komme nærmere denne målsætning?

Økonomiministeren sagde, at det er en del af udviklingsdrivkraften, at det for nogle lande er vigtigt at få gennemført noget, som kan virke stabiliserende for deres økonomier. Hvis der er tale om en lille åbning, så er det ikke en ny åbning. Regeringen har hele tiden sagt, at den ikke har nogen ideologiske vanskeligheder med en transaktionsskat; bekymringerne er af økonomisk og praktisk karakter. Vi har fulgt vore egne synspunkter til dørs ved at beskatte den finansielle sektor mere herhjemme på en måde, som er mere effektiv og har mindre forvridende konsekvenser.

Når sagen var diskuteret i en global sammenhæng, f.eks. i G20, havde hun en fornemmelse af, at nogle lande gerne ville lokke nogle andre til at indføre en transaktionsskat, idet det ville give dem en konkurrencefordel. Regeringen har prøvet at rejse sagen globalt, men der er ingen udsigt til, at det lykkes. Det får dog ikke regeringen til at opgive sagen.

2. Reviderede regler om kapitalkrav (CRR/CRD IV)

– *Orientering fra formandskabet.*

1. Europaudvalgsmøde

KOM (2011) 0452 og KOM (2011) 0453

Rådsmøde 3189 – bilag 1 (sammenfatning side 6)

KOM (2011) 0453 – svar på spørgsmål 1

KOM (2011) 0452 – spørgsmål 2

KOM (2011) 0452 - bilag 3 (Folketingets udtalelse af 11/1-12)

EUU alm. del (10) – bilag 322 (notat om problemerne for dansk realkredit med ny EU-regulering for de finansielle markeder)

EUU alm. del (10) – bilag 319 (svar fra kommissær Barosso og Barnier på henvendelse fra EUU og ERU)

EUU alm. del (10) – bilag 236 (brev til kommissær Barosso og Barnier)

EU-note (11) - E 12 (notat af 21/11-11)

EU-note (11) - E 4 (notat af 11/10-11)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 599 (side 1544, senest behandlet i EUU 6/7-12)

EUU alm. del (11) - bilag 315 (side 286 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 25/11-11)

Økonomiministeren: Dette punkt på dagsordenen vedrører de nye kapitalkrav – altså direktivet og forordningen. Det er også en sag, vi har været inde over rigtig mange gange. Det var en stor sag under vores formandskab. Den var højt prioriteret at nå et rådskompromis, hvilket vi jo gjorde. Vi måtte så overlade det til det nuværende formandskab, altså til cypriterne, at tage forhandlingerne med Parlamentet, for at forslaget kan blive helt færdigt.

Formandskabet ventes at give en status for forhandlingerne om de nye kapitalkravsregler. Men vi forventer ikke, at der skal træffes beslutning i sagen.

Cypern har genoptaget forhandlingerne. Der har været holdt et antal dialogmøder. Det hedder dialog, fordi det er Råd, Kommission og Parlament, der deltager. Men der er endnu ikke et samlet kompromis på bordet. Det står dog nu lidt klare, hvor det er man diskuterer, hvilke uenigheder der skal klares.

Med hensyn til aflønning ønsker Parlamentet bl.a. at begrænse bonusser i banker, så de ikke overstiger den faste løn, mens mange lande ikke ønsker flere begrænsninger end dem, der allerede er indført i EU.

Med hensyn til selskabsledelse har Parlamentet spillet ud med bindende kønskvoter i bankbestyrelser – mindst 1/3 til hvert køn – men der er meget stor modstand mod dette i Rådet. Jeg kan se, at nogle medlemmer overvejer, hvem den sidste tredjedel så skal bestå af. (*Munterhed*). Men det tror jeg hører hjemme i et andet udvalg.

Parlamentet har også et tredje ønske, nemlig at pålægge landene en pligt til – ud fra fælles kriterier – at udpege, hvilke banker der er så store og vigtige i de enkelte lande, at de skal pålægges yderligere kapitalkrav. De fleste lande ønsker ikke en sådan pligt.

Der er en ting, som er af særlig interesse for Danmark. Det er det udestående, der er vedrørende likviditetsreglerne, navnlig de mulige regler vedrørende ”stabil

1. Europaudvalgsmøde

finansiering". Det hedder på engelsk Net Stable Funding Ratio, og derfor har det selvfølgelig fået sin egen forkortelse. Her arbejder vi med en firebogstavsforkortelse: NSFR. Altså stabil finansiering. Ideen er at sikre en bedre overensstemmelse mellem låns løbetid og finansieringen af dem. Med andre ord er formålet, at bankerne fremadrettet i mindre grad skal finansiere langsigtede udlån med kortvarige indlån og gældsudstedelser, som kan øge bankernes sårbarhed over for markedsuro. I sig selv ikke noget dårlig idé som sådan. Rådet fandt, at et sådant krav i givet fald skulle vurderes nærmere med henblik på at man kan tage stilling til sagen om nogle år, men Parlamentet synes, at det skal delegeres til Kommissionen at indføre kravet efter en nærmere vurdering.

Som følge af den betydning, dette krav kan få for rentetilpasningslånene i Danmark – som jo netop er lange udlån finansieret med korte obligationer – lægger vi fra dansk side stor vægt på, at der bliver tale om en politisk beslutning om sagen.

Med hensyn til andre regler i kapitalkravene, som er af betydning for dansk realkredit, er der ikke sket nogen væsentlig udvikling. Der er aktuelt ikke noget, der tyder på, at vores oprindelige bekymring vil blive virkeliggjort – altså at danske realkreditobligationer uden videre skulle kategoriseres som mindre likvide end andre aktiver. Da vi havde den diskussion, var "andre aktiver" statsobligationer. Der er løbet rigtigt meget vand i åren i mellemtiden. Herunder har nogle statsobligationer vist sig at være – hvad skal man sige – mindre attraktive end så mange andre aktiver. Selv om vi måtte acceptere en anden beslutningsproces, end vi havde ønsket, fandt vi under vores formandskab et godt kompromis på dette punkt, som tager udgangspunkt i objektive kriterier. Det er det, der er det vigtige. Når man tager fat i objektive kriterier og holder fast i det, så er dansk realkredit på meget sikker grund. Vi holder selvfølgelig løbende fast i sagen. Det giver sig selv på baggrund af den store betydning, det har for Danmark. Det afspejles i den meget brede enighed, der er både i dette udvalg og i Folketinget generelt om denne sag.

Vi vender tilbage til sagen, når der foreligger et konkret kompromisforslag, som vi skal tage stilling til. Det gør der altså ikke endnu.

Lykke Friis syntes ikke, forkortelsen NSFR var særlig mundret – der mangler en vokal.

Venstre kan helt klart støtte, at når det drejer sig om stabil finansiering, skal der være tale om en politisk beslutning, der skal træffes af politikerne efter reglerne om fælles beslutningstagning – altså ikke en delegeret retsakt. Det er vigtigt for det danske realkreditsystem.

Pia Adelsteen spurgte, om der er nogen mulighed for, at man vil lave et kompromis hvori ordet "kønskvoter" indgår.

Hun spurgte, hvad økonomiministeren venter at resultatet vil blive med hensyn til delegerede retsakter i relation til likviditetsbufferen.

1. Europaudvalgsmøde

Finn Sørensen havde svært ved at se, hvor forbedringerne egentlig lå. Tværtimod mente han, der var tale om forringelser, fordi der bliver et loft for, hvad man kan gennemføre af skrappere løsninger i Danmark.

Når det i et tidligere oplæg blev sagt, at aktiverne skal være 3 pct., betyder det, at man kan udlåne 33 gange så meget. Det syntes han ikke satte en effektiv begrænsning, idet Lehmann Brothers havde udlånt 31 gange kapitalen, da det krakke. Og Danmark kan ikke stille strengere krav. Finn Sørensen mente, EU-lovgivningen ville knæsesætte det anarki, der findes på finansmarkederne i dag, og som var en stærkt medvirkende årsag til den økonomiske krise, vi er røget ud i.

Lene Espersen pointerede, at det afgørende er, at vi finder en løsning, der sikrer, at danske realkreditobligationer bliver vurderet så højt, som de rent faktisk er værd. Vi skal holde fast i, at det er en politisk vurdering i den sidste ende. Derfor støtter Det Konservative Folkeparti regeringens linje og håber, at der kan findes et kompromis.

Lene Espersen mente ikke, det skal være kønnet, som er afgørende for, hvem der sidder i bestyrelserne, og hun opfordrede økonomiministeren til at afsløre hykleriet ved at spørge sine kolleger, hvor mange kvinder der sad med om bordet i Økofinrådet.

Økonomiministeren bekræftede over for Lykke Friis, at vi lægger op til, at der skal være tale om en politisk beslutning, når det drejer sig om stabil finansiering.

Med hensyn til kvinder i bestyrelser sagde økonomiministeren til Pia Adelsteen, at det er den danske holdning, at det synes vi ikke, der skal være kvoter for. Vi har heller ikke gennemført det herhjemme. Økonomiministeren vidste ikke, hvad der kommer ud af dialogforhandlingerne mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen herom, men holdningen i Rådet er, at man siger nej til kvoter.

Økonomiministeren syntes, Finn Sørensens udtalelse om, at forslaget knæsesætter anarkiet på kapitalmarkederne, var en helt misvisende karakteristik af det, der foregår. Tværtimod skaber fælles regler orden. Det er en helt central del af det kompromis, der blev indgået, at landene kan stille skrappere krav. Der blev allerede sidste år truffet beslutning om, at de banker, der havde været gennem en stresstest, skulle rekapitaliseres på et niveau, der lå på 9 pct. Det drejer sig om at balancere mellem hensynet til, at vi får en stabiliseret europæisk finansiel sektor, og at der stadig væk er nationale mulighed for at håndtere ethvert tilløb til bobler. Vi har lagt vægt på, at der stadig væk skal være et nationalt ansvar. Der er set med danske øjne særdeles mange forbedringer i de øgede kapitalkrav og de øgede krav til likviditet. Forudsætningen for vækst er, at virksomhederne kan låne.

Økonomiministeren henviste i svaret til Lene Espersen til det, hun sagde indledningsvis om, at vi stadig væk har øjnene på bolden, når det gælder realkreditte. Den har bestået århundreders stresstest, nemlig virkelighedens stresstest. Det afhænger ikke af navnet, om en fordring er solid.

Finn Sørensen forstod, at økonomiministeren var pikeret over, at han havde talt om, at man bare stadfæstede det herskende anarki. Han mente nu, det var anar-

1. Europaudvalgsmøde

ki, når man lavede nogle regler, som ikke ville have forhindret Lehmann Brothers i at låne ud svarende til 31 gange kapitalen.

De nye regler giver pengeinstitutterne ret til selv at vurdere kapitalkravet. En direktør fra OECD – som var forsigtig nok til at sige, at han talte for egen regning – havde sammenlignet situationen med, at man satte krybskytter til at beskytte de små dyr i skoven.

Økonomiministeren replicerede over for Finn Sørensen, at når hun havde reageret på ordet "anarki", var det fordi hun forstod det som fravær af regler – altså at det enkelte pengeinstitut fuldstændig frit kunne gøre, hvad det selv anså for hensigtsmæssigt. Sådant er situationen ikke. Bankerne har nogle muligheder, men de skal valideres af de respektive tilsyn. Når hun talte med repræsentanter for den finansielle sektor, var det hendes indtryk, at de havde en tydelig oplevelse af, at de nye regler var meget strammere end de nuværende.

3. Opfølgning på det uformelle ECOFIN den 14.-15. september 2012

– *Orientering ved formandskabet*

Rådsmøde 3189 – bilag 1 (samlenotat side 13)

EUU alm. del (11) – bilag 594 (orientering om dagsordenen for det uformelle økonomi- og finansministermøde d. 14-15/9-12)

EUU alm. del (11) – bilag 616 (redegørelse vedr. uformelt økofin-rådsmøde 14-15/9-12)

Økonomiministeren: Dette punkt drejer sig om en opfølgning på det uformelle Økofin på Cypern for efterhånden en lille måneds tid siden. Kommissionen fremsatte den 12. september et forslag om et fælles banktilsyn. Det er en mekanisme, som skal være en del af svaret på noget af det, Det Europæiske Råd bad om i juni i år.

Forslaget lægger op til, at Den Europæiske Centralbank trinvist skal overtage ansvaret for tilsynet med alle banker i euroområdet med start pr. 1. januar 2013. Den Europæiske Centralbank skal i den forbindelse gøre brug af de nationale tilsyn, som i et vist omfang fortsat skal kunne føre det daglige tilsyn. Man forestiller sig altså, at Den Europæiske Centralbank overtager ansvaret og begynder med de store banker, men da der jo er 6.000 banker i EU, vil det være de nationale tilsyn, som skal arbejde under instruks fra Den Europæiske Centralbank.

Forslaget drøftes nu i en særlig arbejdsgruppe med sigte på en aftale inden årets udgang, hvilket er en meget ambitiøs tidsplan. Selv om man lægger sine juleforberedelser til side og kun fokuserer på det, vil det stadig væk være en meget ambitiøs tidsplan.

Danmark og andre ikke-eurolande vil have mulighed for at tilslutte sig det fælles tilsyn, men de endelige vilkår herfor er ikke afklaret. Et fælles tilsyn vil have betydning for Danmark, uanset om vi deltager eller ej. Der kan også være virkninger på det indre marked. Det er en sag, der skal vurderes særdeles grundigt, og derfor har regeringen sat et arbejde i gang med henblik på at vurdere fordele og ulemper ved en eventuel dansk deltagelse.

1. Europaudvalgsmøde

Et af pejlemærkerne er, at der skal være en balance mellem rettigheder og pligter også for ikke-eurolande. I alle tilfælde – uanset om Danmark vælger at deltage eller ej – er det i dansk interesse at sikre, at der bliver tale om et sundt og effektivt tilsyn. Et tredje tema er arbejdsdelingen mellem det centrale tilsyn – altså det som Den Europæiske Centralbank kommer til at være vært for – og de nationale tilsyn.

Vi deltager konstruktivt i forhandlingerne, fordi forslaget kan få stor betydning for den danske finansielle sektor og for finansiell stabilitet i Danmark, uanset om vi går med i det fælles tilsyn eller ej. Vi har ikke taget stilling til, om Danmark skal deltage eller ej, men vi deltager i forhandlingerne med henblik på at der kan laves et endeligt forslag, som vi så vil kunne tage stilling til. Under alle omstændigheder skal Danmark være med til at vedtage forslaget. Det kræver nemlig enstemmighed i Rådet. Det er i sig selv en god grund til at deltage i forhandlingerne om det.

Der var en første overordnet drøftelse af sagen på det uformelle økofinmøde, hvor der blev rejst en lang række spørgsmål, først og fremmest meget nøgternt vedrørende tidsplanen for forhandlingerne, hvor mange banker der skal omfattes af det fælles tilsyn, samt hvor hurtigt det skal etableres. Spørgsmålet om vilkårene for ikke-eurolandenes eventuelle deltagelse blev også rejst af ikke-eurolande, herunder behovet for en balance mellem pligter og rettigheder, hvis det skulle være tilstrækkeligt interessant for ikke-eurolandene at gå med i det fælles tilsyn.

Sagen vil muligvis blive drøftet på det kommende møde i Det Europæiske Råd i oktober, herunder som led i drøftelserne om ØMU-rapporten for formanden for Det Europæiske Råd.

Vi vil i sagens natur vende tilbage til sagen, når forhandlingerne er mere fremskredne. Det giver sig selv, for det er som sagt af stor interesse for os, både af hensyn til vores banksektor og i forhold til finansiell stabilitet.

Lykke Friis forstod det sådan, at bankunionen p.t. består af tre byggesten: Tilsyn, indskydergaranti og regelsæt for bankafvikling. Den danske diskussion startede med sætningen: "Jeg tror ikke, at danskerne ønsker at hæfte for andre landes gæld." Men nu er det banktilsynet, vi diskuterer. Eller er der tale om en "pakke"?

Pia Adelsteen syntes, det var imponerende, at man tror, et europæisk banktilsyn vil kunne være effektivt, når man tager i betragtning, at man stadig væk diskuterer, om det, det danske finanstilsyn gjorde for et par år siden, var rigtigt. Vort finanstilsyn skal trods alt kun holde kontrol med et begrænset antal banker.

Finn Sørensen forstod ikke, at økonomiministeren ikke havde en holdning til, om det overhovedet er nogen god idé med et fælles banktilsyn, og at landene, herunder Danmark, skulle hæfte for hinandens gæld.

Lene Espersen sagde, at i og med at man har lavet fælles EU-regulering for at sikre, at bankerne bliver bedre polstret, er det naturligt, at man diskuterer, hvordan vi sikrer, at der er et fælles tilsyn. Der er ti lande, som står uden for euroen, og som gerne vil have indflydelse. Forslaget kræver enstemmighed, hvilket betyder, at eurolandene, uanset om de vil det eller ej, faktisk er pisket til at lytte til de lande, som står udenfor. Vi bør arbejde for, at hvis der kommer et sådant tilsyn, er

1. Europaudvalgsmøde

vi med til at præge det. De banker, der stå udenfor et sådant tilsyn, vil blive straffet på det finansielle marked. Vi skal være sikre på, at de danske banker bliver "rated".

Merete Riisager bad om økonomiministerens vurdering af, hvad det vil betyde for de danske bankers villighed til at låne ud til virksomhederne, hvis Danmark tilslutter sig bankunionen. Hun var bekymret for, at den finansielle sektor i EU ville stivne og ikke levere det, som virksomhederne har brug for. Når Danmark går ind i disse forhandlinger, ville hun appellere til, at vi baserer os på rationalitet frem for på frygt.

Endelig spurgte hun, hvordan økonomiministeren ser på den udligningsmekanisme, som har spøgt i debatten om en bankunion.

Økonomiministeren pointerede i relation til det fælles banktilsyn, at det forslag, der er lagt frem, omfatter eurolandene, idet Den Europæiske Centralbank er eurolandenes bank. Når der er lagt op til, at ikke-eurolande kan tilslutte sig, kan de ikke bare få et medlem af ledelsen af tilsynet. Der er også en vis accept af, at hvis man tilslutter sig, skal man også have indflydelse, og der er en åbenhed om, hvordan det skal tilrettelægges.

Økonomiministeren gjorde opmærksom på, at udover forslaget om et fælles tilsyn er der to gamle forslag, som ligger på bordet, som handler om nationale regler for indskydergarantier og nationale regler for, hvordan vi redder banker. Begge forslag er en god idé. Begge forslag ligner den danske måde at tænke på, nemlig at det er den finansielle sektor selv, der må betale – ikke skatteyderne. Hvis man har et fælles tilsyn, vil man også gerne have, at der er et fælles ansvar for konsekvenserne. Der er en forventning om, at der kommer to yderligere elementer, nemlig indskydergarantier og en fælles bankredningsmekanisme. Men disse to forslag er man ikke nået til enighed om endnu. Derfor kan vi ikke tage stilling til en samlet pakke.

Økonomiministeren pointerede, at den finansielle sektor i Europa er mangfoldig, idet der er en lang række forskelle landene imellem. Kommer vi til at hæfte for hinandens banker, eller kommer bankerne til at hæfte for andre banker på en måde, som kan være ufavorabel set med danske øjne? Måske kan vi få et meget klarere billede af, hvordan hele pakken kommer til at se ud. Vi vil gerne vide det, inden vi skiber os ind. Vi skal være sikre på, at det tjener danske interesser.

Med hensyn til om det nye tilsyn vil være effektivt, sagde økonomiministeren til Pia Adelsteen, at det skal være lige så effektivt som de nationale tilsyn. Man kan have to vurderinger af sagen. Merete Riisager mener, at det vil føre til et stivnet marked. Man kan også mene, at de banker, som er under et fælles tilsyn, vil se det som en fordel, idet de vil kunne låne penge billigere end banker uden for tilsynet. Under alle omstændigheder vil man være nødt til at "spejle" det fælles tilsyn, uanset om man står uden for det.

Vi er optaget af, at vi kan få en ligeværdig indflydelse. Vi må se, hvordan det konkret skal fungere med et fælles tilsyn, som måske starter med de allerstørste banker, og som suppleres med nationale tilsyn. Hun havde meget stor tillid til det danske finanstilsyn. Spørgsmålet er, om vi kan have lige så stor tillid til de andre

1. Europaudvalgsmøde

landes finanstillsyn. Spørgsmålet er også, hvilken kompetence et fælles tilsyn skal have, og om man kan fylde ud med en praksis, hvis man synes, at den fælles regelbog er for tynd.

Som Lene Espersen siger, er reglerne, at der skal være enstemmighed om forslaget. Det vil sige, at der er en interesse for, hvad alle mener om forslaget. Økonomiministeren mente ikke, at det forslag, som Kommissionen har lagt på bordet, vil være det samme, når der er indgået et kompromis. Derfor mente hun ikke, det var nogen god idé at tage stilling til det foreliggende forslag. Vi må se, hvordan det bliver ændret, før vi tager stilling til, om det vil være en god idé for Danmark at tilslutte sig.

Merete Riisager gjorde gældende, at når økonomiministeren siger, at den finansielle sektor skal hæfte for sig selv, er det i virkeligheden bankkunderne, der kommer til at hæfte. I realiteten vil en sådan udlningsmekanisme betyde, at hvis banker i Sydeuropa går fallit, bliver det de danske bankkunder, der kommer til at betale. På den baggrund spurgte Merete Riisager, om økonomiministeren ikke på forhånd kunne afvise, at Danmark kunne være interesseret i at deltage i dette.

Hun havde svært ved at forstille sig, at et fælles tilsyn kunne være lige så effektivt som et dansk tilsyn.

Til sidst spurgte Merete Riisager, hvilken merværdi økonomiministeren mente, der kunne være i et europæisk banktilsyn.

Økonomiministeren sagde, at bankunionen er en stor ting. Noget af det er håndfast og ligger på bordet; andet er noget, der udvikler sig. Derfor må vi i fællesskab vurdere situationen, efterhånden som den udvikler sig. Økonomiministeren havde stadig det grundsynspunkt, at det var betænkeligt, hvis man skulle hæfte for andres adfærd. Hun tilføjede, at den opfattelse står Danmark ikke alene med.

Økonomiministeren havde ikke taget stilling til den konkrete merværdi, men mente, det foreliggende forslag havde en lang række ulemper, som gjorde, at Danmark ikke kunne tilslutte sig.

4. Det Europæiske Semester 2012

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2012) 0299, KOM (2012) 0304

Rådsmøde 3189 – bilag 1 (sammenfatning side 15)

Det Europæiske Råd 28-29/6-12 - bilag 9 (konklusioner fra Det Europæiske Råd 29/6-12)

EUU alm. del (11) - bilag 520 (erklæring fra euroområdet)

EUU alm. del (11) – bilag 395 (Danmarks Nationale Reformprogram 2012)

EU-note (11) - E 34 (Kommissionens landespecifikke økonomiske anbefalinger til medlemslandene)

EU-note (11) - E 38 (note vedr. Det Europæiske Råd 28-29/6-12)

KOM (2012) 0304 – spørgsmål 1

KOM (2012) 0304 – spørgsmål 2

EUU alm. del (11) – spørgsmål 138

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EUU 21/9-12 forud for rådsmøde almindelige anliggender 24/9-12, referat foreligger endnu ikke

EUU alm. del (11) - bilag 599 (side 1542, behandlet i EUU 6/7-12)

Økonomiministeren: Under det danske formandskab gennemførte vi den første runde af det europæiske semester efter reformen af EU's økonomiske samarbejde. Vi opnåede enighed om de landespecifikke anbefalinger på rådsmødet den 22. juni og vedtog dem formelt den 10. juli.

På det kommende Økofin er der lagt op til en evaluering af dette års semester og en overordnet drøftelse af mulige forslag til at udvikle processen, f.eks. et mere effektivt – hvad skal man kalde det? – kollegialt pres for reformer samt øget fokus på at virkeliggøre de regler, som er vedtaget, og den fælles overvågning af landenes opfølgning på deres respektive anbefalinger.

Der ventes ikke truffet nogen konkrete beslutninger. Drøftelsen skal ses som et bidrag til planlægningen af det europæiske semester under det irske formandskab næste forår.

Jeg kan for egen regning tilføje, at fordi det var første gang, var der også nogle ting, som kom med en lidt forkert "timing". Vi fik f.eks. resultaterne af de makroøkonomiske indikatorer relativt sent i processen. Vi håber, at vi til næste år kan få dem tidligt, sådan at de kan indgå. De giver faktisk et meget godt indblik i, hvordan det enkelte lands økonomi egentlig ser ud.

Pia Adelsteen spurgte, hvad der menes med, at man skal lægge et mere effektivt kollegialt pres på for at få reformer. Skal man bagbinde folk og finde den nihalende frem?

Økonomiministeren henviste til, at da Ungarn fik en sanktion i form af suspension af midler fra EU, fordi landet havde baseret sine budgetter på engangsind-

1. Europaudvalgsmøde

tægter, kom der anderledes styr på budgettet. Det er slemt at blive gjort til genstand for diskussion i kredsen af økonomi- og finansministre, og det er endnu værre, hvis sagen kommer op i Det Europæiske Råd.

5. Gennemførelse af stabilitets- og vækstpagten

– Udkast til Rådets afgørelse og udkast til Rådets henstilling

KOM (2012) 0566

Rådsmøde 3189 – bilag 1 (samlenotat side 18)

Udvalgsmødereferat:

(10) side 1241, senest behandlet i EUU 13/5-11 som lukket punkt

Økonomiministeren: Dette punkt drejer sig om en revideret henstilling til Portugal. Der ventes enighed om en revideret henstilling. Det betyder, at Portugal kan få ét år ekstra til at få underskuddet ned under 3 pct. af BNP. Det vil sige, at fristen udskydes fra 2013 til 2014.

Den reviderede henstilling indebærer krav om:

1. At Portugal efterlever konkrete mål om offentlige underskud på højst 5 pct. af BNP i 2012, 4,5 pct. af BNP i 2013 og 2,5 pct. af BNP i 2014.
2. At struktursaldoen forbedres med 2,3 pct. af BNP i 2012, 1,6 pct. i 2013 og 1,3 pct. i 2014.
3. At Portugal gennemfører de finanspolitiske stramninger indeholdt i deres finanslov og supplerende tiltag, som er lagt på bordet i marts i år, og at der gennemføres yderligere besparelser på 0,3 pct. af BNP i 2012, så man når målet om et underskud på 5 pct. af BNP i 2012.

Baggrunden for den reviderede henstilling er, at den økonomiske udvikling i Portugal har været svagere end skønnet på tidspunktet for henstillingen. Portugals BNP ventes at falde med 3 pct. i år og 1 pct. til næste år. Portugal er altså i en alvorlig økonomisk situation.

Det betyder også, at kriterierne for en forlængelse af fristen er opfyldt. Det tror jeg ikke, der kan være nogen tvivl om.

Rådsbeslutningen om et låneprogram til Portugal fra 2011 er blevet revideret parallelt med henstillingen.

Regeringen støtter Kommissionens forslag om en revideret henstilling, idet stabilitets- og vækstpagtens betingelser for ændring af henstillinger vurderes at være fuldstændig opfyldt. Regeringen lægger selvfølgelig vægt på, at Portugal efterlever den nye henstilling og også efterlever lånebetingelserne.

Finn Sørensen forstod, at man nu ville give Portugal en lidt større respekt, men spurgte, om det ikke var bedre, at man diskuterede, om den politik, man fører, overhovedet virker. Den løser ikke de pågældende landes problemer, og befolkningerne protesterer i stigende omfang, fordi de ikke kan forstå, hvorfor de skal betale regningen gennem nedskæringer og indgreb i lønningerne.

6. Internationale møder

a) Opfølgning af G20-mødet mellem finansministrenes stedfortrædere i Mexico City den 23.-24. september 2012 og forberedelse af G20-finansministrenes og centralbankchefernes møde den 4.-5. november 2012

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3189 – bilag 1 (samlenotat side 23)

b) Forberedelse af det årlige møde mellem IMF og Verdensbankgruppen i Tokyo den 12.-14. oktober 2012

– *Udkast til erklæring fra EU-formandskabet til Den Internationale Monetær og Finansielle Komité (IMFC)*

Rådsmøde 3189 – bilag 1 (samlenotat side 23)

Økonomiministeren: Det sidste punkt, som jeg skal sige noget om indledningsvis, drejer sig om internationale møder. Det er en opfølgning på stedfortrædermødet i G20 og en forberedelse af EU-erklæringen til IMF's årsmøde.

Formandskabet og Kommissionen forventes at afrapportere fra G20 stedfortrædermødet i Mexico City, som fandt sted den 23.-24. september. På baggrund heraf ventes Økofin at forberede IMF's årsmøde den 12.-13. oktober.

Drøftelserne på G20 stedfortrædermødet fokuserede på den aktuelle økonomiske situation og de meget betydelige krisetiltag, som er taget i Europa, samt opfølgning på G20-landenes forpligtelser inden for G20-rammen for vækst. Man drøftede også de igangværende IMF-reformer, landenes implementering af reformer til styrket finansiel regulering og tilsyn samt det, som også er en del af bekymringen, nemlig den seneste udvikling i fødevarer- og råvarepriser samt klimafinansiering.

Økofins drøftelse ventes at fokusere på forberedelsen af EU's erklæring til møderne i den Internationale Monetære og Finansielle Komité – også kendt om IMFC – i forbindelse med IMF's årsmøde i Tokyo.

Et af temaerne vil være virkeliggørelsen af reformen af kvoter i IMF, som blev vedtaget i 2010. Det er formodentlig forsinket. USA, som udgør et blokerende mindretal, forventes ikke at ratificere aftalen på denne side af præsidentvalget, som jo er til november. Det vil forsinke virkeliggørelsen af det europæiske tilsagn om at formindske sin repræsentation i IMF's bestyrelse med to stole til fordel for udviklingslande og nye vækstøkonomier, hvilket er en god idé, fordi det er med til at afbalancere tingene på en god måde.

På årsmøderne ventes der også fokus på den kommende revision af IMF's kvoteformel. Det er et emne, IMF-landene har meget delte meninger om, f.eks. hvad der bør gøres med formelen for at sikre, at landenes vægt i IMF bedre afspejler deres position i verdensøkonomien.

Fra dansk side finder vi det afgørende, at drøftelserne og beslutningerne om IMF-reformer forankres i IMF, hvor alle lande er repræsenteret. Det bør undgås, at G20 efter IMF-årsmødet overtager drøftelserne og når til enighed på G20-mødet. Så får man en lidt underligt beslutningshierarki, nemlig at dem, som har udnævnt

1. Europaudvalgsmøde

sig selv til at være G20, beslutter på vegne af os alle sammen. Jeg forventer, at der i Økofin vil være bred enighed om det. Men også her er det jo sådan, at nogle er med i G20, og andre er det ikke. Derfor er det selvfølgelig i dansk interesse, at der bliver et forløb, hvor man beslutter tingene dér, hvor de reelt bør besluttes.

Formanden takkede økonomiministeren for den fine pædagogiske fremlæggelse af de meget komplicerede emner. Det var hendes indtryk, at der var udbredt tilfredshed hermed.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 3190 (konkurrenceevne) den 10.-11. oktober 2012

Dagsordenspunkterne 1-5 hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressort med undtagelse af underpunkt 1b, som hører under Klima- og Energiministeriets ressort, og underpunkt 1c, som hører under Kulturministeriets ressort.

Dagsordenspunkterne 6-8 hører under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelsers ressort.

Erhvervs- og vækstministeren forelagde alle punkterne.

Formanden nævnte, at da uddannelsesministeren var blevet far natten før, havde hun accepteret, at det var erhvervs- og vækstministeren som forelagde alle punkterne på dagsordenen.

Erhvervsministeren: Jeg skal udover mine egne punkter også forelægge dagsordenens punkt 6-8, fordi – som formanden nævnte – der er kommet en lille ny radikal til verden. Det kan man jo glæde sig over. Uddannelsespolitik er ikke min spidskompetence, og derfor er jeg glad for, at jeg har god back up med. Dagsordenens punkt 6 er til forhandlingsoplæg.

Jeg vil på egne vegne forelægge én sag med henblik på tidligt forhandlingsoplæg, nemlig dagsordenens punkt 5 om Kommissionens forslag til fælles rammer for markedsføring af produkter.

1. Europæisk industripolitik

Rådsmøde 3190 – bilag 2 (samlenotat side 2)

a) Kommissionens meddelelse om industripolitik

– *Forelæggelse ved Kommissionen/udveksling af synspunkter*
KOM (2012) 0582

b) Kommissionens strategi for bæredygtig konkurrenceevne i byggesektoren og i dennes virksomheder

– *Forelæggelse ved Kommissionen/udveksling af synspunkter*
KOM (2012) 0433

c) Kommissionens meddelelse om kulturelle og kreative sektorer

– *Forelæggelse ved Kommissionen/udveksling af synspunkter*
KOM (2012) 0537

Erhvervsministeren: Dette punkt vedrører europæisk industripolitik, der er på dagsordenen til orientering og drøftelse.

Punktet indeholder følgende områder:

- Orientering om den kommende meddelelse om industripolitik.
- Orientering om den nye meddelelse om kulturelle og kreative sektorer.

1. Europaudvalgsmøde

- Orientering og udveksling af synspunkter om Kommissionens strategi for bæredygtig konkurrenceevne i byggesektoren.
- Vedtagelse af rådskonklusionerne om Kommissionens meddelelse om centrale støtteteknologier og europæisk innovationspartnerskab om råstoffer.

Kommissionens meddelelse om kulturelle og kreative erhverv understreger vigtigheden af, at medlemsstaterne og EU skal prioritere indsatsen for de kulturelle og kreative erhverv i arbejdet med at skabe vækst i Europa.

Regeringen er enig i, at de kulturelle og kreative erhverv spiller en vigtig rolle i indsatsen for at skabe vækst og jobs i EU.

Kommissionens strategi for bæredygtig konkurrenceevne i byggesektoren har til formål at styrke konkurrenceevnen i byggesektoren og sætte fokus på, hvordan byggesektoren kan bidrage til et mere bæredygtigt samfund.

Regeringen støtter Kommissionens strategi, herunder at anvendelse af kommunikationsteknologi kan styrke konkurrenceevnen i byggesektoren.

Det sidste emne under punktet om europæisk industripolitik er rådskonklusionerne om centrale støtteteknologier og europæisk innovationspartnerskab om råstoffer.

Punktet var tidligere et selvstændigt punkt på dagsordenen, men indgår nu under diskussionen om europæisk industripolitik.

Rådskonklusionerne understreger nødvendigheden af at tilpasse og strømline EU's politikker for centrale støtteteknologier, så mulige synergier udnyttes bedst muligt.

De støtteteknologier, der er tale om, er blandt andet mikro- og nanoelektronik og industriel bioteknologi.

Regeringen finder det positivt, at der er fokus på at skabe bedre rammebetingelser for udviklingen og brugen af disse teknologier.

Regeringen kan på den baggrund støtte udkastet til rådskonklusioner.

Finn Sørensen savnede en ordentlig forklaring på, hvorfor det er vigtigt, at EU regulerer det. Det kunne godt løbe lidt koldt ned ad ryggen på ham, når han læste, at formålet var at styrke det indre marked for byggeriet. Resultatet af det har været, at byggesektoren stort set er ved at bryde sammen. Der er snart ikke nogen organiseret byggeindustri i Danmark.

I samlenotatet omtales et strategisk trepartsforum, der skal være med til at snakke om europæisk industripolitik. Det skal bestå af Kommissionen, Medlemsstaterne og "repræsentanter for sektoren". Kan erhvervsministeren garantere, at der blandt disse "repræsentanter for sektoren" også vil være fagforeningsfolk?

Han ville gerne vide, hvad det betyder helt konkret, når der står, at der skal ske en hurtigere vedtagelse af håndhævelsesdirektivet, og hvad tidsplanen er.

Erhvervsministeren svarede Finn Sørensen, at lønmodtagerne også er med blandt "repræsentanter for sektoren".

1. Europaudvalgsmøde

NOT Erhvervsministeren ville sende et notat om håndhævelsesdirektivet.

Finn Sørensen var glad for svaret vedrørende lønmodtagerrepræsentanter.

2. Centrale støtteteknologier og Europæiske Innovationspartnerskab om råstoffer

– Rådskonklusioner

KOM (2012) 0341

Rådsmøde 3190 – bilag 2 (samlenotat side 14)

Erhvervsministeren nævnte ikke dette punkt.

Finn Sørensen bad erhvervsministeren være opmærksom på LO's høringssvar. Han syntes, LO havde en vigtig pointe, når LO beklager, at Kommissionen sammenstiller øget udbud af erhvervsfaglige medarbejder med forslag om virksomhedsinternt udstationerede. Det mindede ham om løndumping.

Erhvervsministeren lovede at være opmærksom på LO's høringssvar.

3. Europarådets resolution om en Europæisk forbrugerdagsorden – øget tillid og vækst

– Rådsresolution

KOM (2012) 0225

Rådsmøde 3190 – bilag 2 (samlenotat side 21)

Erhvervsministeren: Der er tale om en smal dagsorden for rådsmødet. Denne sag, som jeg vil nævne til orientering, drejer sig om en rådsresolutionen om forbrugerdagsordenen.

Kommissionen vedtog den 22. maj 2012 en europæisk forbrugerdagsorden, der indeholder Kommissionens strategi for forbrugerområdet for de kommende år.

Strategien har til formål at forbedre håndhævelsen og klageadgangen for forbrugere og at give forbrugere øget viden, så de bliver bedre i stand til at begå sig på markedet.

Resolutionen støtter de mål og indsatsområder, der fremhæves i den europæiske forbrugerdagsorden.

Regeringen støtter på den baggrund Kommissionens forbrugerdagsorden og formandskabets rådsresolution.

Pia Adelsteen spurgte, hvordan man har tænkt sig at give forbrugere en bedre viden, så de bedre kan begå sig på markedet.

Erhvervsministeren svarede, at det primært er oplysning og kampagner, der lægges an til.

4. Kommissionens meddelelse "Akten for det indre marked – 12 forslag til at fremme vækst og styrke tilliden"

– Politisk drøftelse

1. Europaudvalgsmøde

KOM (2011) 0206

Rådsmøde 3190 – bilag 2 (samlenotat side 29)

KOM (2010) 0608 - bilag 7 (regeringens hørings svar til Kommissionen)

KOM (2011) 0206 – bilag 1 (henvendelse af 24/5-11 fra DA)

KOM (2010) 0608 – bilag 9 (udtalelse fra Europaudvalget til Kommissionen)

KOM (2010) 0608 – bilag 10 (Kommissionens svar på Folketingets udtalelse)

EUU alm. del (09) - svar på spørgsmål 127

EU-note (10) - E 15 (notat af 12/11-10)

EU-note (10) - E 13 (notat af 10/11-10)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 505 (side 1355, senest behandlet i EUU 27/5-11)

Erhvervsministeren: Akten for det indre marked blev lanceret af Kommissionen i foråret 2011. Den indeholder 12 nøgleinitiativer for vækst fra Kommissionen.

Det er målsætningen at opnå endelig vedtagelse af initiativerne inden udgangen af 2012. Det er dog usikkert, om det kan nås for alle initiativerne.

Under det danske EU-formandskab prioriterede vi akten for det indre marked højt.

Af de 12 nøgleinitiativer afsluttede det danske EU-formandskab forslaget, der forbedrer små og mellemstore virksomheders adgang til finansiering, forslaget om socialøkonomiske investeringsfonde og forslaget om revision af standardiserings-systemet.

Derudover vil jeg gerne fremhæve, at det lykkedes at opnå enighed om placeringen af den centrale første instans i det fælles europæiske patentenhedssystem.

Der udestår nu kun, at Rådet og Europa-Parlamentet kan blive enige om de sidste udestående i den såkaldte enhedspatentforordning, så hele aftalen kan endeligt vedtages inden udgangen af 2012.

På rådsmødet forventer jeg en drøftelse af akten for det indre marked og forslagene heri samt en præsentation fra Kommissionen af akten for det indre marked II med dets 12 nye nøgleinitiativer.

I Akten for det indre marked II er det lykkedes os fra Danmarks side at få sat fingeraftryk på initiativerne, nemlig initiativerne om:

- E-fakturering.
- Bedre betalingsmuligheder online.
- Moderniseringen af reglerne om produktsikkerhed.
- Mobilitet for borgerne.

Jeg er glad for, at forslaget om e-fakturering og online betalinger indgår i Kommissionens udspil.

I februar var jeg vært ved et møde med mine europæiske ministerkollegaer, hvor vi netop blev enige om, at digitale betalingsmuligheder skulle gøres mere gen-

1. Europaudvalgsmøde

nemsigtige, sikre og funktionelle. Herunder at hovedparten af fakturaer skulle sendes elektronisk i 2020.

På den baggrund ser jeg frem til en god og konstruktiv drøftelse på rådsmødet.

Jakob Ellemann-Jensen ville gerne vide, om erhvervsministeren mente, det var noget, der rykkede noget, altså hvilken betydning akten ville have.

Placeringen af patentdomstolen har jo været en sten i skoen i nogen tid, så det er godt, at der er en løsning på vej. Han spurgte, hvad det betyder for tidsplanen med hensyn til enhedspatentet.

Lisbeth Bech Poulsen syntes, det lød spændende med socialt iværksætterier gennem solidariske investeringsfonde. Hun bad erhvervsministeren uddybe, hvis man har flere informationer på nuværende tidspunkt.

Pia Adelsteen pegede på, at nogle af de 12 punkter handler om, at der skal gøres noget for, at alle lande implementerer de regler, der allerede er vedtaget. Det mente hun egentlig, det var Kommissionens opgave at sørge for.

Erhvervsministeren pegede i svaret til Jakob Ellemann-Jensen på, at man i de nye nøgleinitiativer inden for det indre marked bl.a. fokuserer på det digitale indre marked, hvor der faktisk ligger et meget stort potentiale. Når man digitaliserer og automatiserer virksomhederne, bliver der flere arbejdspladser, og dermed styrker man væksten i Europa. Det er alt sammen noget, der batter noget. E-fakturering vil også være med til at lette virksomhedernes administrative opgaver. Erhvervsministeren tilføjede, at han var blevet spurgt af en journalist: "Hvornår virker det; kan du garantere, at der sker noget?" Hertil havde han svaret, at akten ikke er løsningen, men et anslag til, at man kan starte en udvikling.

Vedrørende enhedspatentet sagde erhvervsministeren, at i disse uger forhandles der mellem Rådet og Parlamentet om de sidste hjørner. Det er klart, at det skal være færdigt først, men det ligger klart, at der bliver fundet en løsning, så man kan godt allerede nu begynde at forberede implementeringen i de enkelte lande. Med enhedspatentet bliver det billigere at etablere et patent, og det bliver også billigere at beskytte det. Dermed skaber vi grundlag for langt flere arbejdspladser i Europa i konkurrence med USA og Asien.

NOT Erhvervsministeren tilbød Lisbeth Bech Poulsen at sende et notat, som kunne være lidt mere uddybende.

Jakob Ellemann-Jensen syntes, det lød fint, at det kun drejede sig om nogle uger, før enhedspatentet gik i orden. Han spurgte, hvilken betydning det vil have for ratifikationen.

Erhvervsministeren var ikke sikker på, at det ville ske inden for et par uger, men forhandlingerne er i gang. Ratifikationsproceduren – også i Danmark – kan gå i gang, så snart der ligger en egentlig aftale. Der vil blive indkaldt til forhandlinger mellem partierne, for enhedspatentet indebærer jo en suverænitetssafgivelse. Erhvervsministeren glædede sig over, at den seneste suverænitetssafgivelse var gennemført af et fuldstændigt enigt folketing.

FO 5. Kommissionens forslag til fælles rammer for markedsføring af produkter (NLF-pakken)

– *Tidlig forelæggelse*

KOM(2011) 0764, KOM(2011) 0765, KOM(2011) 0766, KOM(2011) 0768, KOM(2011) 0769, KOM(2011) 0770, KOM(2011) 0771, KOM(2011) 0772, KOM(2011) 0773

Rådsmøde 3190 – bilag 2 (sammenfatning side 38)

Erhvervsministeren: Jeg nævner denne sag om Kommissionens forslag til fælles rammer for markedsføring af produkter med henblik på tidligt forhandlingsoplæg.

Sagen er ikke sat på dagsordenen for rådsmødet den 11. oktober 2012, men forventes vedtaget på et kommende rådsmøde som A-punkt.

Kommissionen fremsatte den 21. november 2011 en pakke, som indeholder ni produktdirektiver. Pakken kaldes NLF-pakken.

Pakken består af 9 direktiver. Direktiverne er alle tekniske og omhandler markedsføring af:

- Elektriske og elektroniske produkter.
- Trykbeholdere.
- Elevatorer.
- Måleinstrumenter.
- Eksplosivstoffer til civil brug.
- Pyrotekniske artikler.
- Udstyr til brug i eksplosiv atmosfære.

Formålet med pakken er at tilpasse direktiverne til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768 fra 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter.

Tilpasningen af de ni direktiver skal sikre, at lovgivningen for en lang række produkter strømlines, så det bliver lettere for virksomhederne at forstå og forholde sig til reglerne.

Det vil muliggøre en mere klar og entydig placering af ansvar og forpligtelser hos virksomheder i hele distributionskæden – fra producent til importør og distributør.

Danmark støttede vedtagelsen af afgørelsen i 2008, da den ville være med til at skabe mere forudsigelige og gennemskuelige regler i forhold til de forskellige produktområder.

Problemet i dag er, at produktdirektiverne hver især er vedtaget på forskellige tidspunkter.

Det gør, at regelsættene indeholder store forskelle. For eksempel forskelle på de centrale definitioner, krav til producenter og importører samt mærkningskrav. Det kan gøre det svært for både virksomheder og myndigheder at skabe klarhed over, hvad der egentligt gælder.

1. Europaudvalgsmøde

I praksis skal pakken medvirke til at sikre mere lige konkurrencevilkår for virksomhederne og færre administrative byrder, da virksomhederne kun skal forholde sig til én type lovgivning.

Derudover bidrager pakken til en mere effektiv markedsovervågning for myndighederne, hvilket gerne skulle skabe et mere sikkert indre marked for forbrugere, arbejdstagere og miljøet.

Regeringen lægger derfor vægt på, at bestemmelserne i afgørelsen indføres i de ni direktiver på en konsistent måde.

Pakken drejer sig alene om at få tilpasset direktiverne til afgørelsen.

Der er dog én undtagelse, idet der i direktivet om pyrotekniske artikler gennemføres en indholdsmæssig ændring.

Regeringen støtter denne ændring. Ændringen betyder, at der i fremtiden fortsat kan anvendes visse typer eksplosiver til airbags i biler. Hvis ændringen ikke bliver foretaget, vil der ikke kunne bruges airbags i biler efter den 3. juli 2013. Det er noget, I skal bide mærke i.

De ni eksisterende direktiver er gennemført i dansk lovgivning i en række love og bekendtgørelser. Vedtagelsen af pakken vil betyde, at den relevante danske lovgivning også skal justeres med henblik på at sikre, at de danske regler afspejler afgørelsens bestemmelser.

FO Regeringen kan på den baggrund tilslutte sig forslagene til de ni produktdirektiver i NLF-pakken.

Jakob Ellemann-Jensen støttede forhandlingsoplægget. Det lyder udmærket, at man vil strømline disse områder. Han spurgte, hvad det betyder i forhold til mærkning og godkendelse af virksomheder. Skal vi f.eks. have større mærkater?

Merete Riisager kunne støtte forhandlingsoplægget, selv om hun have nogle betænkeligheder ved denne type reguleringer. Hun bad erhvervsministeren forklare, hvordan han ville sikre, at det bliver implementeret på en måde, som bliver så skånsom som mulig for virksomhederne. Hun forstod, at det på kort sigt ville medføre administrative byrder, mens fordelene ville komme på lidt længere sigt.

I anledning af det, erhvervsministeren nævnte om airbags, ville hun gerne vide, hvad erhvervsministeren ellers var stødt på af komplikationer eller uheldigheder for virksomhederne.

Finn Sørensen ville ikke udelukke, at der kunne være forbedringer i noget af det, der foreslås, men fra Enhedslistens side må det blive et nej til forhandlingsoplægget, idet der er et meget springende punkt, nemlig det, der står på side 44 i sammenotatet: "Forslagene introducerer en ny beskyttelsesklausulprocedure på fællesskabsplan, som træder i kraft, hvis en medlemsstat eller Kommissionen er uenig i en medlemsstats nationale foranstaltning." Som han læste det, udhuler det det enkelte lands mulighed for at lave bedre regler end dem, Kommissionen fastsætter.

1. Europaudvalgsmøde

Pia Adelsteen kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg, idet man forsøger at forenkle reglerne.

Erhvervsministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at der ikke kommer nye mærkningsregler i forbindelse med direktivforslaget.

Han sagde til Merete Riisager, at når man ændrer nogle regler, kan det umiddelbart på kort sigt give nogle administrative byrder, fordi man skal foretage indberetningerne på en anden måde, men på længere sigt vil det give fordele, at man ikke skal forholde sig til 8 forskellige regelsæt.

Erhvervsministeren svarede Finn Sørensen på spørgsmålet om beskyttelsesklausuler, at hvis et produkt er farligt i ét EU-land, er det faktisk også farligt i alle andre EU-lande, så situationen er nærmest den omvendte af den, Finn Sørensen beskrev.

Erhvervsministeren havde overvejet, om han i anledning af Finn Sørensens indlæg skulle holde et længere marxistisk foredrag om nødvendigheden af regulering af markedet for at varetage lønmodtagernes interesser og som eksempel nævne arbejderne på en fjernsynsfabrik, som arbejder under 8 forskellige regelsæt, som gør, at produktiviteten ikke er optimal, således at der blive færre jobs i Europa. Han ville imidlertid nøjes med at sige, at det er i lønmodtagernes interesse, at man harmoniserer reglerne og forenkler dem.

Finn Sørensen følte sig ikke overbevist af erhvervsministerens svar vedrørende beskyttelsesklausulproceduren, idet Kommissionen ikke forholder sig til, om den foranstaltning, man har lavet i et land, er god eller ej. Kommissionen får magt til at bestemme. Det var han ikke tryk ved.

Finn Sørensen ville give et kort marxistisk svar, nemlig at hvis man gør status over de sidste 40 års udvikling, er realiteten den, at EU-reguleringen har svækket lønmodtagernes rettigheder – senest med en række domme fra EU-Domstolen.

Erhvervsministeren replicerede, at hvis man ser på, hvordan danske lønmodtagere var stillet for 40 år siden, ville han i al beskedenhed minde om, at man har øget beskæftigelsen i Danmark og fået øget velstand og øget velfærd.

Den fungerende formand, Pia Adelsteen, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet Enhedslisten dog havde ytret sig imod det.

FO 6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 294/2008 om oprettelse af det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2011) 0817

Rådsmøde 3190 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Erhvervsministeren: Denne sag forelægges til forhandlingsoplæg. Vedtagelsen af den nye forordning er nødvendig af tre grunde:

For det første fordi det økonomiske grundlag for EIT skal flyttes fra FP7 til Horisont 2020. EIT skal hermed leve op til Horisont 2020's hovedmålsætninger.

For det andet skal der sikres en mere effektiv organisation. Dette er i tråd med den uafhængige evaluering af EIT, som blev foretaget i 2010. Ændringen indebærer bl.a., at direktørens driftsansvar for EIT's virksomhed præciseres og styrkes. Endvidere vil organisationen blive mere effektiv, da antallet af bestyrelsesmedlemmer går ned fra 24 til 12 medlemmer. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at der i juli måned er blevet udpeget et dansk medlem af bestyrelsen, nemlig formanden for det strategiske forskningsråd, Peter Olesen.

For det tredje skal der skabes en større grad af gennemsigtighed i EIT's beslutninger og daglige drift. Dette opnås bl.a. gennem oprettelsen af et stakeholders' forum – interessentforum – som vil fungere som en hurtig informationskanal mellem medlemsstaterne og EIT – inklusive de oprettede KICs – Knowledge and Innovation Communities.

Regeringen finder ændringerne ønskelige og nødvendige. De lever op til de anbefalinger, som er med i den uafhængige evaluering af EIT fra 2010 samt de anbefalinger, som er opstået gennem drøftelser i Rådet.

FO Regeringen støtter derfor udkastet til ændring af forordningen for oprettelsen af EIT.

Lykke Friis sagde, at Venstre støtter punktet vedrørende det europæiske institut for innovation og teknologi. For god ordens skyld tilføjede hun, at budgettet behandles, når man på et senere tidspunkt skal diskutere de finansielle perspektiver med finansministeren. Hvis der kommer til at mangle penge, er Venstre mere interesseret i det europæiske forskningsråd end i dette institut.

Finn Sørensen henviste til de tidligere drøftelser af sagen, hvor Enhedslisten havde været imod dette institut. Enhedslisten kan ikke bakke op om forhandlingsoplægget, som jo vil indebære budgetstigninger.

Merete Riisager sagde, at i Liberal Alliance mener man, at når det handler om forskning og uddannelse i relation til EU, skal man fokusere på udvikling af samarbejdet. Derfor er der meget sympatiske elementer i forslaget. Hun bad dog erhvervsministeren forklare, hvordan man kunne undgå at havne i en "pick the winner" strategi, altså at man koncentrerede sig om nogle "hypedede" områder. Her havde Liberal Alliance nemlig den holdning, at man ikke kan forudse, hvor guldet ligger, når det drejer sig om forskning.

1. Europaudvalgsmøde

Desuden bad hun erhvervsministeren om at sige lidt om evalueringen af de hidtidige resultater.

Erhvervsministeren erklærede sig enig i det, Lykke Friis sagde om budgettet og gav herefter ordet til uddannelsesministerens embedsmand, Niels Agerhus.

Nils Agerhus sagde i anledning af Merete Riisagers spørgsmål vedrørende strategien, at antallet af KIC's vil afhænge af, hvor stort budgettet bliver, men for øjeblikket regner man med, at der bliver tale om en ret omfattende proces knyttet til det rammeprogram, som der er bred opbakning til. De emner, der vælges, knytter sig til de forskellige samfundsudfordringer, som er en del af grundlaget for det nye Horisont 2020 program.

Vi er i en meget tidlig fase, så man kan ikke evaluere projektet endeligt, men på nuværende tidspunkt har instituttet udover at etablere et sekretariat i Budapest oprettet tre KIC's, der er oprettet master- og ph.d.-skoler, hvor der er mere end 1300 studerende, der er udviklet over 100 nye produkter, der er ansøgt om 25 patenter, og der er opstartet 2700 virksomheder. Institutet har leveret de resultater, som var forventet.

Merete Riisager sagde, at Liberal Alliance vil følge projektet med stor interesse, fordi der er nogle rigtig gode hensigter med det. Men det drejer sig for Danmarks vedkommende om 473 mio. kr. for hele perioden, så der er tale om et betragteligt beløb sammenlignet med forskningsprojekter i Danmark. Hun ville ikke sige nej til forhandlingsoplægget, men det var med nogen grad af betænkelighed, at hun støttede det. Hun ville opfordre uddannelsesministeren til, når han kom tilbage, at vurdere, hvad værdien af projektet er.

Formanden ville – da erhvervsministeren havde overtaget rådsmødepunkterne vedrørende uddannelse med meget kort varsel – foreslå, at man lavede den aftale, at hvis udvalget stillede skriftlige spørgsmål, ville de blive besvaret inden rådsmødet.

Erhvervsministeren bekræftede, at det var en aftale.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet Enhedslisten dog havde ytret sig imod det.

7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om reglerne for formidling og deltagelse i "Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)"

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2011) 0810

Rådsmøde 3190 – bilag 1 (samlenotat side 6)

EUU alm. del (10) - bilag 238 (udkast til dansk positionspapir vedr. EU's rammeprogram)

EUU alm. del (09) - bilag 175 (inspirationskatalog om videreudvikling af EU's rammeprogram og notat med forslag til danske prioriteter)

EUU alm. del (10) - svar på spørgsmål 137 (om udformningen af 8. rammeprogram)

Rådsmøde 3133 - bilag 5 (redegørelse vedr. rådsmøde konkurrenceevne 5-6/12-11)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 553 (side 1216 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 25/5-12)

Erhvervsministeren: Dagsordenens punkt 7 handler om "regler for deltagelse" i det kommende forsknings- og innovations rammeprogram, Horisont 2020, hvor det cypriske EU-formandskab lægger op til vedtagelse af en delvis generel indstilling.

"Regler for deltagelse" er som bekendt en del af Horisont 2020 pakken, som uddannelsesministeren forelagde til forhandlingsoplæg op til Konkurrenceevnerådsmødet i maj måned.

En ændring af de nuværende regler for deltagelse er helt central i forhold til at sikre forenkling. Vores forskere og virksomheder skal bruge deres tid på forskning og ikke på administration.

Der er primært to udeståender i forhandlingerne i øjeblikket. Det første vedrører spørgsmålet om én standardiseret medfinansieringsrate og det andet spørgsmålet om forsker aflønning.

Vedrørende det første har regeringen arbejdet for at sikre en radikal forenkling af de gældende regler, hvor introduktionen af en standardiseret medfinansieringsrate for såvel direkte som indirekte omkostninger er central.

De igangværende forhandlinger har dog vist et ønske om at bevare muligheden for at beregne indirekte omkostninger, og regeringen er indstillet på at finde et balanceret kompromis.

Fra flere sider er der udtrykt skepsis over for den nye model. For en række af de større aktører på området gælder det, at de har oprettet egne systemer til at håndtere registrering af såvel direkte som indirekte omkostninger.

Omvendt virker komplicerede bureaukratiske regler som en barriere for særligt små og mellemstore virksomheders deltagelse i programmet.

1. Europaudvalgsmøde

Kommissionen har beregnet, at over 99 pct. af de nuværende støttemodtagere i FP7 vil få den samme eller højere finansieringsrate af deres forskning i Horisont 2020.

Det har derfor været den danske holdning at holde fokus på det større simplificeringsbillede og ikke lave komplicerede særregler for de få undtagelser.

Vedrørende det andet spørgsmål om forskeraflønning ønsker nogle medlemsstater at bryde med de nuværende principper om aflønning i forhold til omkostningsniveau. Argumentet er, at forskere fra EU12 som følge af denne beregningsmekanisme får langt lavere løn end forskere fra de øvrige medlemsstater, hvilket de frygter, kan skabe skævvridning og talentflugt.

Fra dansk side er det afgørende, at man ikke går på kompromis med kravet om excellence, samt at en løsning selvfølgelig skal være i overensstemmelse med finansforordningen.

Et kompromisforslag fra formandskabet relaterer sig til muligheden for at belønne forskere med ekstra "grants" inden for et nærmere defineret loft. Denne mulighed eksisterer faktisk allerede i dag.

Fra dansk side vil vi naturligvis kunne støtte dette, dersom loftet på beløbet holdes på det lavest mulige niveau.

Lykke Friis sagde, at ingen kunne være imod forenkling og afskaffelse af "red tape", men med hensyn til det udestående, der var vedrørende "overhead", havde hun forstået det på den måde, at hvis man vælger den model, som regeringen p.t. satser på, altså fuldstændig harmonisering, er der en risiko for, at det bliver vanskeligere at få GTS-institutter med under programmet. Danske universiteter og GTS argumenterer for, at regeringen indtager samme position som Tyskland, Spanien, Polen og en række andre lande, nemlig at der skal være en mulighed for i højere grad at dække de indirekte omkostninger. Vi skal passe på med at simplificere det så meget, at det går ud over erhvervslivets mulighed der for at på penge fra disse kasser.

I anden omgang spurgte Lykke Friis, om den enighed med hende, erhvervsministeren gav udtryk for med hensyn til budgettet, også indebar, at vi kunne støtte det synspunkt, som Tyskland og Spanien m.fl. havde, at der skal være valgfrihed, når det drejer sig om "overhead".

Nils Agerhus svarede, at det som udgangspunkt er regeringens holdning, at det er vigtigt at holde fast i, at man skal forenkle bestemmelserne og have ensartede rater, men vi må konstatere, eftersom der er flere og flere lande, som gerne ser en opdeling, er det nok dér, vi lander. Over 90 procent af projekterne vil have gavn af det, der bliver foreslået.

8. Det europæiske forskningsrum

a) Meddelelse fra Kommissionen til Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: 'Det europæiske forskningsrum: et styrket partnerskab om videnskabelig topkvalitet og vækst'

– *Præsentation/diskussion*

KOM (2012) 0392

Rådsmøde 3190 – bilag 1 (samlenotat side 12)

b) Meddelelse fra Kommissionen til Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: 'Bedre adgang til videnskabelig information: Større udbytte af de offentlige investeringer i forskning'

– *Præsentation/diskussion*

KOM (2012) 0401

Rådsmøde 3190 – bilag 1 (samlenotat side 12)

c) Kommissionens henstilling om adgang til og bevaring af videnskabelig information

– *Præsentation/diskussion*

Rådsmøde 3190 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Erhvervsministeren: Punkt 8 handler om opfølgning på Kommissionens meddelelse om etablering af et reelt indre marked for viden – det europæiske forskningsrum. Med andre ord de udfordringer og barrierer der skal fokuseres på for at skabe de bedst mulige rammebetingelser for forsknings- og innovationsaktiviteter i Europa.

Kommissionen har identificeret fem hovedindsatsområder, hvor der er et særligt behov for at styrke indsatsen på europæisk og nationalt plan.

Det handler om:

1. Øget effektivitet i nationale forskningssystemer.
2. Forbedret samarbejde og konkurrence på tværs af landegrænser.
3. Et mere åbent arbejdsmarked for forskere.
4. Øget ligestilling.
5. Optimal formidling og overførsel af videnskabelig information.

Regeringen støtter op om indsatsen og hilser en bedre monitorering af indsatsen velkommen. Det er vigtigt at skabe synergi og undgå overlap landene imellem.

Vi skal sikre fremdrift gennem en løbende monitorering og gensidig læring og sammentænke de forskellige indsatser.

Kommissionen foreslår, at udvikling af det europæiske forskningsrum knyttes til arbejdet med "det europæiske semester" og den proces, der er forbundet med arbejdet, herunder også indarbejdelse af initiativer i de nationale reformprogrammer.

1. Europaudvalgsmøde

Regeringen kan også støtte dette.

Finn Sørensen henviste til, at der vedrørende formål og indhold under punkt 3.1 i samlenotatet står at formålet er: "Et mere åbent arbejdsmarked for forskere herunder sikre transparent og åben rekruttering, give ikke-nationale og ikke-herboende adgang til nationale bevillinger, sikre at forskere kan tage deres bevilling med til et andet land, øge mobilitet mellem universiteter og virksomheder ..." Det mente han mindede påfaldende om harmonisering af reglerne på dette område. Mange af de ting, der står, kan i og for sig være udmærkede målsætninger – hvem er ikke tilhænger af, at forskere kan bevæge sig frit? – men han mente, det ville føre til en harmonisering af reglerne om forskning og universiteter og den slags.

Erhvervsministeren svarede, at der ikke lægges op til en decideret lovændring, som kunne føre til harmonisering. Der er tale om et samarbejde mellem landene.

Finn Sørensen var godt klar over, at der på dagsordenen kun stod to meddelelser og en henstilling, men meget af EU-lovgivningen drejer sig jo om mere harmonisering, hvilket Kommissionen har fået til opgave at gennemføre med hjemmel i traktaten. Hvis man kigger på de 5 hovedindsatsområder, som Kommissionen mener, der særlig skal sættes ind på, er der mange af dem, som vil medføre EU-regulering. Så er vi på vej ind i en harmonisering, hvilket er et stort principielt skridt.

Erhvervsministeren gentog, at der ikke er tale om øget harmonisering, men at landene samarbejder.

1. Europaudvalgsmøde

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3191 (udenrigsanliggender – udviklingsdelen) den 15. oktober 2012

Alle dagsordenspunkterne hører under Udenrigsministeriets ressort og blev forelagt af udviklingsministeren.

Udviklingsministeren: Jeg vil i dag forelægge udviklingspunkterne på rådsmødet for udenrigsanliggender, som finder sted den 15. oktober 2012. Jeg skal prøve at gøre det kort på grund af det fremskredne tidspunkt.

Alle punkterne er til orientering.

1. Udviklingsdagsordenen post 2015/opfølgning på Rio+20

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3191 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (11) – bilag 277 (Rio+20 om forhandlingsteksten vedr. Rio+20)

EUU alm. del (11) – bilag 278 (forhandlingsteksten vedr. Rio+20 konferencen og kommentarer fra EU og G77 samt EU's skriftlige kommentarer)

Udviklingsministeren: Det første punkt på dagsordenen drejer sig om de globale mål, vi skal have sat efter 2015, hvor 2015-målene løber ud. Der er tale om to processer, man kan sige. Den ene er processen vedrørende 2015-målene. Den kommer til at foregå i et højniveaupanel, som generalsekretæren har nedsat med Storbritanniens premierminister og Liberias og Indonesiens præsidenter som formænd. De vil fremlægge et bud på overvejelser omkring 2015-målene i maj-juni. Den anden proces er den, der startede i Rio, hvor man skal lave et sæt af globale bæredygtighedsmål. Det kommer til at foregå i en åben arbejdsgruppe med 30 medlemmer, som også bliver nedsat nu. Den skal se på de globale bæredygtighedsmål. Håbet er naturligvis, at de to processer smelter sammen i ét sæt af globale bæredygtighedsmål, som virkelig kan sætte den globale udviklings dagsorden efter 2015. Det er det, vi arbejder på.

Drøftelsen på rådsmødet vil bidrage til en meddelelse fra Kommissionen, som ventes at blive præsenteret i 2013. Og så skal der drages rådskonklusioner under det irske formandskab i løbet af foråret. Det er meget kort skitseret det, der er tanken.

Der er forskellige positioner blandt EU-landene. Nogle mener, at man skal være forsigtig med at komme med hurtige konklusioner, men vente på den internationale debat. Andre lande lægger sig fast på, at det skal være med fortsat fokus på fattigdom. En tredje position er måske, at det er meget vigtigt at få balanceret et globalt sæt af gode fattigdomsmål og mål for miljø – altså et samlet sæt af bæredygtighedsmål. Det er nok dét, der er den danske position.

1. Europaudvalgsmøde

Lisbeth Bech Poulsen gjorde opmærksom på, at FN's 2015-mål meget handlede om kvantiteter – f.eks. hvor meget fattigdommen skulle nedbringes med, og hvor mange der skulle gå i skole – og spurgte, om man i de kommende mål også ville komme noget ind om kvaliteten, altså f.eks. om uddannelse af lærere og fremskaffelse af bøger.

Hun mindede om, at både udviklingsministeren og statsministeren havde sagt, at Danmark ville følge op på diskussionen om et grønt BNP, fordi det ville være essentielt i forhold til at få en bæredygtig økonomi, og spurgte, om der var andre lande, som havde udtrykt samme ønske.

Jakob Ellemann-Jensen sagde, at hvis man ville have indflydelse på, hvad det blev for mål, måtte man komme med noget nu. Det var han helt sikker på, udviklingsministeren også ville gøre, men han ville gerne høre lidt mere om det.

Udviklingsministeren sagde til Lisbeth Bech Poulsen, at der ikke kun skal være tale om kvantitet, og at man f.eks. på skoleområdet også skal se på kvaliteten af undervisningen og på, om lærerne er godt nok uddannet.

Udviklingsministeren bekræftede over for Lisbeth Bech Poulsen, at det bestemt er regeringens ambition at gå videre, når det gælder et grønt nationalregnskab. Vi støtter det internationale Waves-initiativ, hvor man globalt prøver at få nye ideer til, hvordan vi kan sikre, at man inddrager natur og miljø langt mere. Det så han frem til at drøfte fremadrettet med Folketingets udvalg i forbindelse med den høring, der er planlagt.

Udviklingsministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at regeringen er i gang med at fastlægge vor position fremadrettet angående Rio+20 målene. Den vil blive fastlagt i løbet af de næste par uger. Vi har tidligere drøftet, hvordan Danmark skulle lægge sig, og i forbindelse med de nuværende 2015-mål har vi fokuseret på fattigdom, uddannelse og sundhed. Det skal vi fortsat gøre. Fremadrettet er ambitionen, at vi om 15 år helt har udryddet den ekstreme fattigdom. Det har været regeringens ambition, at der også skal være mål inden for det miljømæssige område, hvor det er helt oplagt at føje energi til. Vi skal øge ambitionen, når vi fastsætter mål – både for "people" og for "planet", som de siger i FN i New York. Ambitionen er bestemt også at skabe sammenhæng på tværs. Udviklingsministeren tilføjede, at der er en proces i gang, så der ikke kun bliver fastlagt en konkret dansk linje, men at der foregår et nordisk samarbejde mellem udviklingsministrene, hvor vi prøver at lave en form for idékatalog. Spørgsmålet er, om man skal gå meget hurtigt frem, eller om man skal lade debatten modnes og også høre på de refleksioner, der er i de fattigste lande. Det drejer sig om at finde den rigtige balance mellem at være udfarende og at få sat gang i en stærk global dialog. Udviklingsministeren mente, at 2015-målene virkelig har styrket det internationale udviklingssamarbejde. De har skabt ny optimisme og gejst og fokuseret udviklingssamarbejdet. Det må vi ikke miste.

2. EU's støtte til bæredygtige forandringer i transitionssamfund

– Politisk drøftelse

1. Europaudvalgsmøde

JOIN (2012) 0027

Rådsmøde 3191 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Udviklingsministeren: Dette punkt drejer sig om EU's støtte til bæredygtige forandringer i overgangssamfund, altså samfund der bevæger sig meget hurtigt frem mod nogle demokratiske omvæltninger. Drøftelsen er baseret på en meddelelse fra den 3. oktober om, hvordan Europa kan bruge de erfaringer, man har fra støtte i Øst- og Centraleuropa, fra nabolandene i Syd og Øst og fra det arabiske forår, og samlet se på hvordan man kan udvikle EU's instrumenter og politikker til at støtte den slags demokratiske omvæltninger. Den lægger megen vægt på at inddrage lokalt ejerskab, inddrage civilsamfund, og den fokuserer på rettigheder. Vi støtter fra regeringens side en sammenhængende indsats, der bredt ser på, hvordan man kan støtte lande i den type af omvæltninger.

3. EU's tilgang til modstandskraft: Erfaringer fra fødevarsikringskriser

– Politisk drøftelse

KOM (2012) 0586

Rådsmøde 3191 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 547 (side 1110, senest behandlet i EUU 3/5-12)

Udviklingsministeren: Dette dagsordenspunkt drejer sig om EU's tilgang til modstandskraft. Det drejer sig om erfaringerne fra de initiativer, der er taget. Der er kommet en meddelelse fra Kommission, som trækker på de tidligere erfaringer. Især de to store programmer: SHARE-programmet på Afrikas Horn, som Danmark under EU-formandskabet var meget aktivt medvirkende til at udvikle. Og AGIR-programmet i Sahelregionen. Begge programmer forsøger at gøre en indsats i regioner plaget af både sult, tørke, politiske omvæltninger, ustabilitet og usikkerhed. Det er hensigten at se på de erfaringer, der er. Det handler i høj grad om at danne bro mellem den korte, humanitære indsats, og det lange udviklingsperspektiv. Helt konkret kan man f.eks. sige, at i stedet for at give fødevarerhjælp kunne man give penge til lokalbefolkningen, så den kunne købe hos de lokale landmænd. Så havde de pengene, hvis regnen kom, så de kunne købe såsæd i stedet for at få mad. Hvis de ikke får penge, kan de ikke investere i udvikling og dermed skabe fremskridt.

Det handler også om at danne bro mellem typisk etårige humanitære bevillinger og mere langsigtede udviklingsbevillinger, sådan at man med det samme tænker langsigtet og tænker på: Hvordan kan vi både imødekomme de humanitære behov, men sikre, at lokalbefolkningen også får øget modstandskraft, både til at komme ud af krisen, men også til at stå imod, hvis der kommer nye kriser.

Det er formålet med drøftelsen. Det er jo den måde, vi også planlægger den danske indsats på, bl.a. i Sahelområdet. Det er desværre en tænkning, som vi nok får øget brug for i fremtiden i takt med øget ustabilitet, klima- og miljøkonflikter, jord-

1. Europaudvalgsmøde

skælv, oversvømmelser og andre katastrofer. Det er et arbejde, vi støtter meget aktivt op omkring, og som vi også prøver at bakke op om med vores egen danske indsats.

4. Udviklingsfinansiering

– Rådskonklusioner

KOM (2012) 0366

Rådsmøde 3191 – bilag 1 (samlenotat side 8)

KOM (2011) 0637 – bilag 1 (henvendelse fra Concord Danmark af 2/5-12)

EUU alm. del (12) – bilag 2 (henvendelse af 4/10-12 fra Concord Danmark)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 547 (side 1106, senest behandlet i EUU 3/5-12)

Udviklingsministeren: Udviklingsfinansiering drøftes på baggrund af EU's regnskabsrapport om udviklingsfinansiering for 2012. Der skal vedtages endelige rådskonklusioner. Rapporten ser både på udviklingsbistanden og på andre finansieringsformer, klimafinansiering, handel, udvikling, skatteområdet osv. Det er derfor en bredere drøftelse.

Bistandsniveauet så vi på allerede i maj måned, da vi drøftede, hvordan det går med EU's målsætning på 0,7 pct. i 2015. Det var desværre en lidt nedslående drøftelse. Der er relativt langt til, at EU samlet når målet på 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand i 2015, som man lovede i 2005. Faktisk vil det med det nuværende tempo tage 25 år ekstra at nå målet. Vi presser fra dansk side selvfølgelig meget aktivt på. Vi har også lavet en lille klub af lande. Der har været meget "hype" om at komme ind i G7 og G20. Derfor har vi lavet en G0,7-klub af lande, der giver mere end 0,7 pct. Det er faktisk en meget eksklusiv klub indtil videre. Den er mere eksklusiv end både G7 og G8. Vi håber, at det selvfølgelig kan få flere lande til at melde sig ind og gå med. Briterne går heldigvis foran og fastholder et stærkt engagement i at nå de 0,7 pct. i 2015. Det vil så være det første G8-land, der faktisk når målet og dermed er med i både G8 og G0,7.

I rapporten er der også drøftelser af innovative mekanismer. Danida Business Finance og Danida Business Partnerships bliver fremhævet som nogle innovative måder til at tiltrække øgede investeringer også fra det private erhvervsliv og se på jobskabelse og virksomhedernes ansvar.

Der er forskellige positioner i debatten. Der er nogle, der mener, at man skal se på klimafinansieringen. Andre mener, vi skal drøfte de mere overordnede betingelser for udviklingsfinansieringen. Vi vil fastholde vores pres på udviklingsfinansieringen, altså at landene skal levere, men vi skal selvfølgelig også tænke innovativt.

Jeg vil gerne i forbindelse med dette punkt rette en mindre misforståelse. Der står i rapporten, at Danmark vil nå 1 pct. af BNI i 2015. Det er en fejl. Regeringen har gjort det meget klart, at målsætningen er at nå 1 pct. af BNI. Det er det fortsat.

1. Europaudvalgsmøde

Men det vil ske over en årrække. Vi har gjort klart, at vi ikke kan sætte en præcis tidsramme. Det er en fejl, som Kommissionen er gjort opmærksom på. Der er tale om en afrapportering. Der er ikke tale om en fremadrettet drøftelse af årstal.

Jakob Ellemann-Jensen havde lagt mærke til, at der i samlenotatet tales om en styrkelse af skatteområdet i udviklingslandene. Det mente han var en helt nødvendig hjørnesteen for at få en økonomisk bæredygtig udvikling. Her kunne vi bidrage, idet vi har erfaringer med at inddrive skatter.

Finn Sørensen glædede sig over, at det var gået op for Jakob Ellemann-Jensen, at skatteinddrivelse er nødvendig for samfundet.

Han fandt det positivt, at udviklingsministeren kæmper for at få hele EU til at leve op til en hurtigere realisering af målsætningen på de 0,7 pct., og mente godt, vi også herhjemme kunne være lidt mere ambitiøse.

Lone Lokindt havde hæftet sig ved, at målet er at få de to processer – 2015-målene og Rio+20 – til at køre sammen, sådan at de kan blive fælles efter 2015.

Hun spurgte, om man kan forestille sig, at finansieringen også bliver en del af det, man forpligter sig til.

Udviklingsministeren bekræftede over for Jakob Ellemann-Jensen, at skatter spiller en stigende rolle i udviklingssamarbejdet. Vi må sikre, at verdens fattigste lande tilvejebringer et indtægtsgrundlag, så de kan investere mere aktivt i uddannelse og sundhed.

Kommissionens meddelelse skal selvfølgelig have fokus på en styrket europæisk indsats. Det er noget af det, vi vil fremhæve, når vi kommer til Bruxelles.

Finn Sørensen nævnte, at der også var et problem med illegal flytning af kapital. Hvis man får en bedre rapportering fra de multinationale selskaber, vil det selvfølgelig hjælpe lidt, men der vil nok stadig væk være nogle sorte områder. Derfor kunne han godt tænke sig, at man tog mere håndfast fat på udveksling af skatteinformationer på internationalt plan eller multilateralt plan – hvad man nu kan blive enige om. Man kunne også stille krav til virksomhederne om, at de skulle oplyse, hvem der ejede dem. Finn Sørensen spurgte, om det er noget, man allerede arbejder med, eller som udviklingsministeren vil tage op.

Udviklingsministeren fandt det vigtigt, at man bremser illegale finansoverførsler. Han henviste til nogle beregninger, som viste, at de illegale finansoverførsler var 10 gange så store som den samlede udviklingsfinansiering. Det er der bestemt grund til at gøre noget ved, og det er noget, Danmark bakker aktivt op om.

5. EU's samarbejde med civilsamfundet i eksterne relationer

– Rådskonklusioner

KOM (2012) 0492

Rådsmøde 3191 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Udviklingsministeren: Kommissionen har offentliggjort en meddelelse om EU's samarbejde med civilsamfund i fattige lande. Vi nærer måske en overgang lidt en frygt for, at meddelelsen ville fokusere meget på, at vi skulle bruge de folkelige

1. Europaudvalgsmøde

organisationer til at levere nogle ydelser. Det er heldigvis en meget mere visionær og fremadrettet meddelelse, som virkelig fokuserer på civilsamfundets og de folkelige organisationers meget vigtige rolle, når det drejer sig om at påvirke den politiske dialog og gå ind i politikformuleringsprocesser – og også være uafhængige aktører, når det drejer sig om at skabe udvikling. De medvirker til at skabe åbenhed og ansvarlighed hos regeringerne. Det er en linje, vi bakker meget op om. Vi ser derfor meget positivt på meddelelsen. Den stemmer overens med danske prioriteter og den danske strategi.

Det skal omsættes til praktisk bistand. Det kan tage et stykke tid. Vi så gerne, at der blev mere fokus på det rettighedsbaserede. Vi så gerne, at der blev mere fokus på ligestilling og på partnerskaber imellem civilsamfundsorganisationerne. Overordnet er vi altså meget positive over for denne meddelelse. Der bliver vedtaget rådskonklusioner.

Jakob Ellemann-Jensen var ikke overrasket over, at mange af høringssvarene støttede ideen om at fremme samarbejdet med civilsamfundet. Bekymringerne gælder implementeringen. Han spurgte, hvordan vi arbejder for at sikre, at det ikke bliver ved de udmærkede hensigter, men bliver til virkelighed.

Finn Sørensen henlede opmærksomheden på det høringssvar, der ligger fra Concord Danmark, og spurgte, hvilke konsekvenser udviklingsministeren ville drage af kritikken, bl.a. af at "Agenda for Change" og konklusionerne ikke definerer en klar rolle for civilsamfundet. Han mente, Concord Danmark har en meget vigtig pointe, når de siger, at rådskonklusionerne bør have en central målsætning om at skabe bedre rammer for civilsamfundets deltagelse og arbejde i udviklingslandene.

Lone Loklindt mente, det først og fremmest gælder om opfordre til, at målene bliver så ambitiøse, som der nu kan blive enighed om. Hun slog til lyd for, at der også kommer konkrete mål for miljømæssig bæredygtighed, sådan at vi kan sikre, at også den rige verden forpligtes til de samme mål. 2015-målene har været lidt af en gratis omgang for den rige del af verden. Jo bredere spektret bliver, jo bedre, for så bliver der social kohærens, når politikkerne spiller sammen.

Udviklingsministeren henviste i svaret til Jakob Ellemann-Jensen til, at der i meddelelsen også er et bud på, hvordan det skal implementeres i praksis. Det skal forhåbentlig føre til nogle konkrete målsætninger for de støttemekanismer, der er i EU for øget inddragelse af civilsamfundet, føre til engagement i konkrete EU-programmer og etablering af fælles moderniseringsmodaliteter. Der skal være en køreplan for udmøntningen på landeniveau. Vi vil fra dansk side presse på for, at civilsamfundet bliver inddraget i den konkrete opfølgning af meddelelsen.

I svaret til Finn Sørensen erkendte udviklingsministeren, at "Agenda for Change" måske ikke havde tilstrækkelig fokus på civilsamfundet. Det er netop derfor, denne meddelelse er så vigtig. Vi har presset på for, at det blev en ambitiøs meddelelse. Han hæftede sig ved, at Concord Danmark roser udkastet til rådskonklusioner. Det fokuserer ikke kun på, at man bruger civilsamfundets organisationer til at levere en ydelse, men at man bruger dem som aktive forandringsagenter, som

1. Europaudvalgsmøde

kan påvirke regeringerne og skabe politisk forandring, der kommer befolkningen til gavn. Vi er glade for, at meddelelsen lægger så stor vægt på det.

Udviklingsministeren bekræftede over for Lone Lokindt, at målene ikke kun skal gælde for de fattige lande, men at man skal øge engagementet i alle lande.

6. Social beskyttelse i EU's udviklingsarbejde

– Rådskonklusioner

KOM (2012) 0446

Rådsmøde 3191 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Udviklingsministeren: Rådet har tidligere anmodet Kommissionen om at lave et forslag til social beskyttelse i EU's udviklingsarbejde. Det fremhæver virkelig, at beskyttelse er en vigtig, retfærdig og effektiv måde at lave fattigdomsbekæmpelse på – og også i virkeligheden en inklusiv, bæredygtig udvikling. Det her handler om sociale sikkerhedsnet, det handler om pensioner, det handler om sygesikring, det handler om brede sociale programmer i verdens fattige lande. Det er der rigtigt meget perspektiv i. Det er heldigvis noget, der spirer frem rigtigt mange steder.

Vi støtter op omkring det både i vores egen strategi og i vores drøftelser i EU: Vi arbejder på, at det lægger særligt vægt på det rettighedsbaserede og særligt tager hensyn til fattige, sårbare, udsatte grupper, kvinder, børn og unge. Men også at social beskyttelse er en universel rettighed for alle.

Det er det budskab, vi også vil tage til Bruxelles med. Her bliver der igen tale om rådskonklusioner.